

REDRESS

Ending torture, seeking justice for survivors

Серпень 2026

JUST REPARATION

У зміцненні спільноти
практики щодо компенсацій
шляхом обміну актуальними
подіями в цій сфері

Just Reparation — це регулярний огляд новин про відшкодування, який підбирає юридична команда REDRESS.

Це видання висвітлює важливі події у сфері репарацій, зокрема слухання щодо апеляції рішення, яке відмовляло у репараціях певним постраждалим від виборчого та післявиборчого сексуального насильства в Кенії; заклик до справедливості та репарацій від експертів ООН для постраждалих від різанини в Муттурі на Шрі-Ланці; подання до Міжамериканського суду з прав людини (IACtHR) справи про тортури та примусове зникнення в Гватемалі проти 15 старшокласників; та історичні обговорення у парламенті Великої Британії щодо репарацій за рабство.

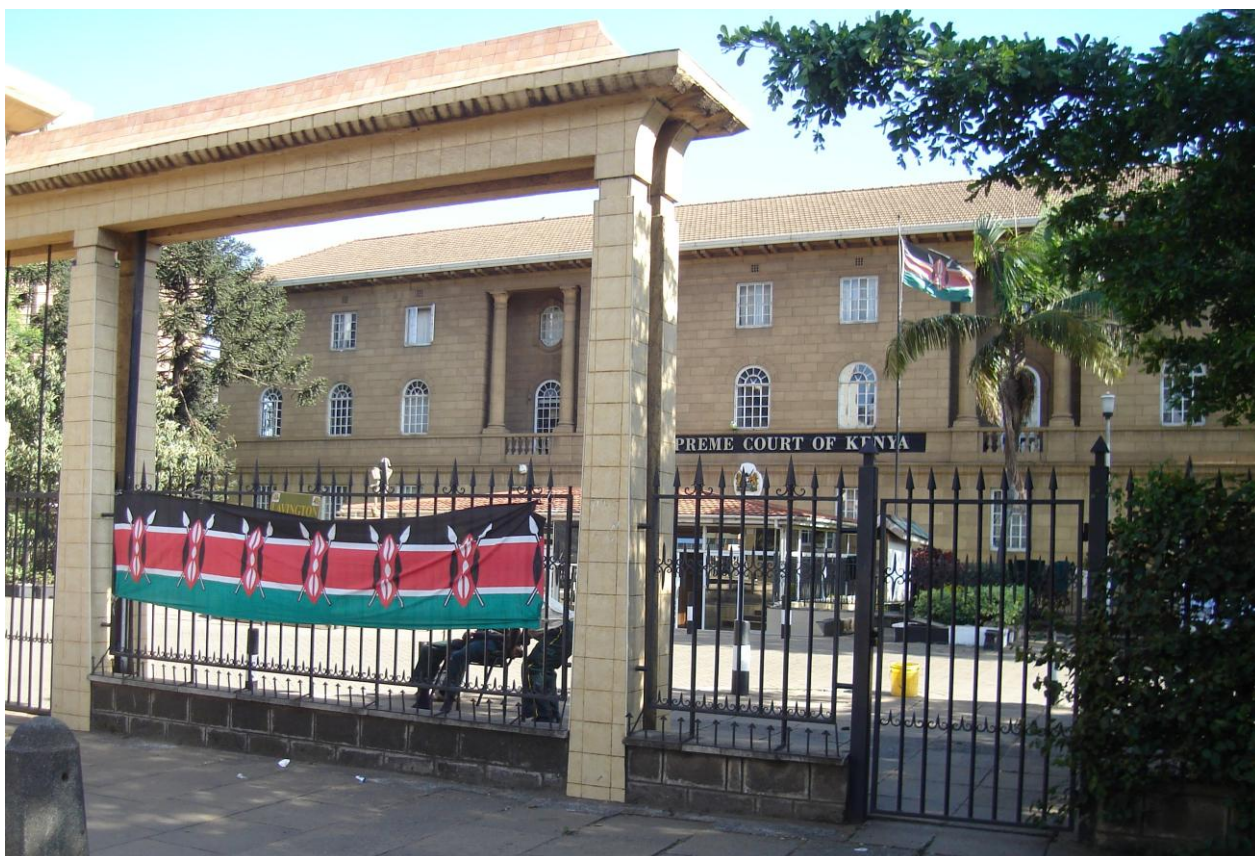
У цьому випуску також представлено думки Едгара Кайзера, лауреата премії REDRESS за інноваційного юриста, щодо ініціативи реабілітації, ініційованої громадянським суспільством, для дітей із сімей, які постраждали від насильства.

Дивлячись у майбутнє, наш наступний випуск буде спеціальним випуском, присвяченим новим дебатам і ініціативам щодо репарацій для постраждалих від триваючого збройного конфлікту в Судані.

Якщо ви бажаєте написати коротку статтю для розділу *Community Corner*, або якщо ваша організація проводить захід, яким ви хотіли б поділитися з нашими читачами або в наших соціальних мережах, будь ласка, зв'яжіться з нашим юридичним офіцером Алехандро за alejandro@redress.org.

надайте нам відгук

ВАЖЛИВІ НОВИНИ

КЕНІЯ

Верховний суд розглядає знакову апеляцію щодо репарацій для постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного з виборами

29 липня 2026 року четверо постраждалих від сексуального насильства, скоєного під час виборів у Кенії 2007-08 років та післявиборчого насильства, з'явилися перед Верховним судом у знаковій апеляції з вимогою визнання, відповідальності та репарацій після майже двох десятиліть затримки правосуддя. [Справа](#), подана у 2013 році, порушена вісьмома постраждалими від сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом, оскаржує нібито неспроможність держави запобігти запобіганню, розслідуванню, притягувати до відповідальності та забезпечити засоби правового захисту у випадку широкомасштабного сексуального насильства, скоєного в контексті виборчої кризи 2007-2008 років. Це також підкреслює постійне виключення багатьох постраждалих із національних програм компенсації та репарацій. У [грудні 2020](#) року Високий суд призначив компенсацію чотирьом із восьми позивачів, але відмовив у наданні допомоги решті чотирьох, встановивши, що вони не довели, що сексуальне насильство, яке вони зазнали, було скоєне державними діями або державними органами. Апеляція стосувалася відмовлених постраждалих. REDRESS брав участь як [amicus-curiae](#) у судових процесах першої інстанції, аргументуючи обов'язок кенійської держави надати всеосяжну репарацію постраждалим у контексті широкомасштабного сексуального насильства та тортур у післявиборчому контексті в Кенії.

Апеляція базується на попередніх рішеннях, які надали компенсацію деяким постраждалим, особливо коли державні агенти були причетні або інциденти були офіційно повідомлені, водночас відмовляючи у засобах правового захисту іншим, кого атакували цивільні групи або які не могли повідомити про злочини під час насильства. Позивачі стверджували, що такий підхід створює неконституційну «ієрархію постраждалих» і ігнорує реалії травми, невпевненості та інституційної невдачі під час кризи. Вони також стверджують, що наглядові органи залишаються відповідальними за розслідування невіршених історичних зловживань поліцією, пов'язаних із насильством.

Петиціонери вимагають компенсації, реабілітації, психосоціальної підтримки, публічного визнання, заходів вибачення та інституційних реформ, а також закликають до прямого включення постраждалих від CRSV до [нової національної системи компенсацій Кенії](#). Згідно зі [заявою позивача](#) : «[з]окрім суду, ця апеляція стосується ширших питань доступу до правосуддя в Кенії. Це відбувається в той час, коли адвокати по всій країні відмовилися від судових процесів на знак протесту проти затримки, зростаючих затримань справ і перешкод для правосуддя.»

Photo par: Kriddl CC 1.0

ШРІ-ЛАНКА

Експерти ООН знову закликають до правди, справедливості та репарацій у справі різанини в Муттурі в Шрі-Ланці

4 серпня 2026 року експерти ООН з прав людини закликали Шрі-Ланку надати правду, справедливості і репарації сім'ям 17 гуманітарних працівників [організації Action Against Hunger](#) (ACF), які були страчені в Муттурі в серпні 2006 року під час

громадянського конфлікту в країні. Відзначаючи двадцяту річницю різанини, експерти закликали уряд відновити або активізувати незалежне, неупереджене та ефективне розслідування, а також наголосили на необхідності всеосяжної репарації сім'ям постраждалих. Постраждалими стали гуманітарні працівники, які забезпечували необхідні водопостачання, санітарні та гігієнічні послуги постраждалим від конфлікту громадами на тлі загострення бойових дій між армією Шрі-Ланки та Визвольними тиграми Таміл-Іламу (LTTE).

У своїй заяві експерти нагадали, що послідовні міжнародні розслідування, зокрема [розслідування УВКПЛ щодо Шрі-Ланки](#), знайшли обґрунтовані підстави вважати, що за вбивства відповідальні члени сил безпеки Шрі-Ланки. Однак зусилля з внутрішньої відповідальності були підірвані політичним втручанням, недостатніми доказами та недостатнім захистом свідків, що залишило справу невирішеною майже через два десятиліття. Постійна нездатність проводити ефективні розслідування та переслідування сприяла ширшій атмосфері безкарності. У [2025](#) році експерти ООН вже висловили занепокоєння уряду Шрі-Ланки через офіційну комунікацію щодо цього та інших нерозв'язаних випадків.

У заяві особливий акцент приділяється репаративному правосуддю, пов'язуючи відповідальність із правами сімей постраждалих і постраждалих громад. Експерти наголосили, що справедливість є необхідною для відновлення гідності та пам'яті тих, хто загинув, водночас визнаючи, що їхні родини провели двадцять років без ефективних засобів правового захисту і зазнали загроз, переміщення та тривалу невизначеність. Вони також підкреслили, що всеосяжна репарація є критичною не лише для відшкодування минулих наслідків, а й для сприяння неповторенню, зміцнення верховенства права та запобігання майбутнім порушенням.

Photo par: Tamil Nation

ГВАТЕМАЛА

IACHR подає справу до Міжамериканського суду з прав людини щодо зникнення та катувань студентів під час збройного конфлікту

13 травня 2026 року [Міжамериканська комісія з прав людини](#) (IACHR) подала справу [Марвіна Івана Переса та інших проти Гватемали](#) до [Міжамериканського суду з прав людини \(IACtHR\)](#). Справа стосується примусового зникнення та катувань 15 учнів старших класів під час внутрішнього збройного конфлікту в Гватемалі, а також триваючого насильницького зникнення двох постраждалих — Хорхе Маррокіна та Карлоса Медіні, доля та місцезнаходження яких залишаються невідомими станом на серпень 2026 року.

Студенти були членами молодіжної організації, яка виступала за покращення освітніх умов у Гватемалі. За даними IACHR, державні агенти затримали 15 постраждалих у травні 1982 року за звинуваченнями у зв'язках із партизанськими групами. Комісія дійшла висновку, що Гватемала несе міжнародну відповідальність за примусове зникнення студентів, а також за акти фізичних і психологічних тортур і тортур із сексуальними конотаціями, скоєні проти чотирьох постраждалих жінок. IACHR також встановила, що Гватемала порушила кілька прав, захищених Американською конвенцією з прав людини, включно з правами на юридичну особистість, життя, гуманне ставлення та особисту свободу. Також було встановлено, що держава порушила права дитини, враховуючи, що всі постраждалі були неповнолітніми на момент утримання.

IACHR звернулася до IACtHR з проханням встановити всеосяжну репарацію, включаючи повну компенсацію, реабілітаційні заходи та надання психологічної й психосоціальної підтримки постраждалим і їхнім родинам. Крім того, Комісія закликала до нових зусиль щодо визначення долі та місцезнаходження Маррокіна та Медіні; розслідування, переслідування та покарання винних; та впровадження гарантій неповторення. Ці заходи включають спеціалізоване навчання посадовців прокуратури та судової влади з розслідування випадків примусового зникнення та тортур.

Photo par: Jbobe CC 2.0

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ

Обговорення репарацій за рабство в парламенті Великої Британії

14 липня 2026 року [Комітет з репарацій Карибської спільноти](#) (CARICOM), міжурядова організація, заснована у 1973 році, зустрівся з британськими парламентарями та духовенством для обговорення питання репарацій за рабство. Зустріч відбулася на тлі зростаючого імпульсу в глобальному русі за реparatorну справедливість. Як повідомлялося в попередніх випусках [Just Reparation Bulletin](#), ООН ухвалила декларацію, визнаючи расово обґрунтоване рабство як «[найтяжкий злочин проти людяності](#)» 25 березня 2026 року; Президент Франції [Еммануель Макрон](#) публічно визнав необхідність репарацій за рабство у травні; а наступного місяця [Ямайка](#) підтвердила свою рішучу підтримку програмі репарацій КАРИКОМ. CARICOM прагне перевести обговорення репарацій за межі символічних заходів, таких як публічні вибачення та ініціативи з увічнення, до офіційних переговорів щодо матеріальної компенсації для карибських країн. Як викладено в [Десятипунктовому плані КАРИКОМ щодо реparatorного правосуддя: Маніфест майбутнього Просвітлення](#), запропоновані заходи включають допомогу у розвитку, підтримку систем охорони здоров'я та освіти, списання боргів, компенсацію корінним народам та розширення самовизначення карибських територій, які залишаються під суверенітетом Великої Британії, Франції, Голландії та Сполучених Штатів.

Через свій Маніфест та ширші юридичні й адвокаційні зусилля Комісія з репарацій КАРИКОМ (CRC) прагнула вирішити те, що вона називає «[залишковою спадщиною рабства](#)». Цей підхід визнає тривалі наслідки поневолення та колоніалізму, зокрема їхній непропорційний вплив на людей африканського походження, геноцид корінних карибських народів та постійну соціальну й економічну нерівність, що виникла в цих історичних несправедливостях. Вимоги CRC охоплюють не лише компенсацію за саме поневолення, а й пов'язані з ними

шкоди, включно з втратою життя, особистими травмами, психологічними стражданнями, торгівлею людьми та некомпенсованою працею. Важливо, що Комісія представила прагнення до репарацій як можливість протистояти стійким структурам расизму та нерівності та сприяти більш справедливому міжнародному порядку.

Photo par: Missy & the Universe CC 2.0

ГРОМАДСЬКИЙ КУТОЧОК

Ми любимо включати погляди та погляди юристів, активістів, постраждалих та інших, хто працює у сфері репарацій, у **Just Reparation**. Окрім оновлень щодо конкретних випадків, ваш внесок є безцінним для збагачення нашого колективного розуміння та сприяння змістовному діалогу в спільноті практики репарацій. Якщо ви бажаєте взяти участь у наступному випуску **Just Reparation**, ми закликаємо вас подати свої внески до 20 вересня 2026 року до alejandro@redress.org.

«**Сангамам**» - відновлення надії, що держава розбилася!

Едгар Кайзер, Правозахисник з Народного дозору, Нагорода за інноваційного юриста від REDRESS

У червні 2025 року REDRESS опублікувала свій звіт «[Нормалізовані тортури: державне насильство в Індії](#)», у якому розкривається, чому тортури є звичайною справою в країні. Індія — одна з небагатьох країн світу, які не ратифікували Конвенцію ООН проти катувань і не ухвалили закон про заборонення катувань для забезпечення відповідальності. Виживші та постраждалі, які, мабуть, знаходяться в центрі системи кримінального правосуддя, [практично](#) невидимі, залишаючи їм мало або зовсім не маючи можливостей для відшкодування.

Окрім фінансової компенсації, держави повинні вирішувати глибокі наслідки тортур через реституцію, соціальне примирення та надання можливостей постраждалим і вижившим. Саме цього досягає [People's Watch](#), індійська

антитортурна організація, у середовищі, сповненому системної безкарності, і немає місця для вижилих у системі кримінального правосуддя.

«[Сангамам](#)» — це тамільське слово, що означає «об'єднання». На відміну від звичайної практики надання компенсації постраждалим, які постраждали безпосередньо, ця ініціатива People's Watch та її партнерських організацій призначена для дітей із сімей, які зазнали насильства. Це реабілітаційний щорічний [літній табір](#), який об'єднує дітей, чиї батьки були або довільно затримані, тортури, або навіть піддані позасудовим стратам з боку державних агентів. Багато з цих дітей належать до певних спільнот, які називають «Калоттар» і «Катту Найкер», зазвичай відомих як Денотифіковані племена (DNT), які колись були позначені як «злочинні племена» згідно з британським колоніальним законом — Законом про кримінальні племена 1871 року. Після здобуття незалежності їх денотизували і звільнили від драконівського закону, але системне насильство і стигма передавалися крізь час.

У системі, яка навіть не визнає прямих постраждалих, діти, які зазнають вторинної травми і зазнають матеріальної шкоди від втрати годувальника, не мають куди йти, окрім як «Сангамам». Експеримент, який розпочався з кількох дітей у 2002 році, перетворився на щорічний табір, який щороку організовує більше ніж дітей. Вже понад 20 років табір повертає радість дитинства в життя тисяч дітей, відновлює надію, яку держава розбиває, і нагадує їм: «Вони не самотні. Табір наповнений мистецтвом і рукоділлями, фотографією, спортом, мотиваційними сесіями, кар'єрними консультаціями, поїздками на гірські курорти і навіть чимось таким простим, як три поживні прийоми їжі на день — усе, чого вони так давно прагнули і на що кожна дитина справедливо заслуговує. Окрім дітей із денотованих громад, є діти, чиї батьки були незаконно вбиті державою; одним із таких випадків є [зустріч із Шешахаламом](#). Хоча їхні родини чекають справедливості вже понад 15 років, цей табір дає їм те, чого держава відмовляється: репарації.

Але найкраща частина табору — це те, як він перетворив постраждалих на лідерів сучасного руху. У [документальному](#) фільмі Тангешваран, батько якого був застрелений поліцією у 1997 році і який відвідав перший «Сангамам» у 2002 році, зворушливо згадує, як щороку з нетерпінням чекає на цей табір, щоб забути всю його печаль, і як це перетворило його з бенефіціара на волонтера і вчителя йоги в таборі після 25 років. Адвокат Карунанідхі, чий батько був незаконно затриманий і зазнав жорстокого поводження, є ще одним бенефіціаром табору у 2003 році, який зараз [просуває](#) справу в індійських судах і був запрошений Державним департаментом США на програму обміну, зосереджену на верховенстві права. «Прабхакаран, який також відвідував перший табір у 2002 році і сам був затриманий під свавільним арештом у 2001 році, нині очолює організацію з прав дітей, фінансовану ЮНІСЕФ».

Джаякумару було лише 22 роки, коли його жорстоко катувала поліція, через що у нього тимчасова ниркова недостатність. Швидке втручання Народної варті врятувало йому життя, забезпечивши невідкладну медичну допомогу. Його боротьба за відповідальність дійшла до Верховного суду, де його представляв у відставці головний суддя Вищого суду (Одіша) С. Муралідхар, нині голова Незалежної міжнародної комісії ООН з розслідування окупованих палестинських територій. Хоча суд відмовив йому у бажаному полегшенні, Джаякумар вижив. Сьогодні він щороку повертається до Сангамам не як постраждала, а як волонтер. Ці історії яскраво нагадують, що коли справедливість уникає постраждалих у

атмосфері системної безкарності, саме такі організації продовжують забезпечувати всебічну компенсацію для постраждалих і їхніх сімей.

ЧИТАННЯ ВИХІДНОГО ДНЯ

ГЛОБАЛЬНИЙ

Президент Гани закликає до практичних дій щодо репарацій за рабство

Читати далі

ШВЕЙЦАРІЯ

Виставка «Художники з меншин захищають права людини в Женеві»

Читати далі

Велика Британія

REDRESS віддає шану клієнту Ніколасу Тафні та зобов'язується продовжувати його прагнення до справедливості

Читати далі

УКРАЇНА

Український реєстр збитків розширює категорії претензій на компенсацію

Читати далі

ЧИТАННЯ ВИХІДНОГО ДНЯ

ФФРІВАО: Чи використовується колективна компенсація за розкрадання?

Інформація про правосуддя — Клод Сенгеня

Хто має вирішувати пропорцію коштів, які будуть виділені на індивідуальні та колективні компенсації за механізмами репарацій постраждалим від звірств, скоєних Угандою в Демократичній Республіці Конго (ДРК)? У лютому 2022 року Міжнародний суд ООН зобов'язав Уганду виплатити 325 мільйонів доларів ДРК: 225 мільйонів доларів за шкоду людям, 40 мільйонів за пошкодження майна та 60 мільйонів за екологічну шкоду та втрату природних ресурсів в Ітурі. На папері саме Спеціальний фонд для розподілу компенсацій постраждалим від незаконної діяльності Уганди в ДРК (FRIVAO) керує цими коштами. Але реальність, здається, зовсім інша.

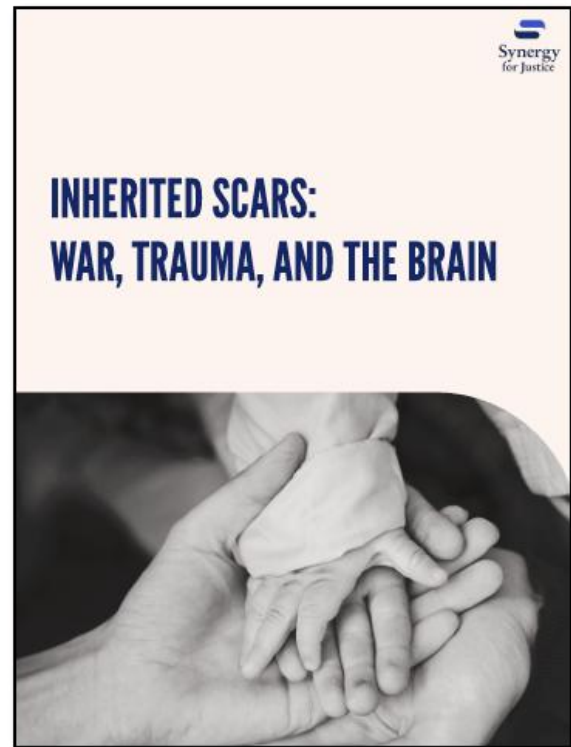
Читати далі

Війна, травма і мозок

Синергія заради справедливості

Synergy for Justice об'єднала судового психіатра доктора Діну аль Шафіє та експертів з виживших Елізабет Атієно, Айну Юсіч, Меріс Мусанович і Венесу Сулімані для вебінару [«Спадкові шрами: війна, травма та мозок»](#). Обговорення супроводжувалося презентацією [однойменної статті Synergy for Justice](#), написаної доктором Діною аль Шафіє за участю експертів з питань виживших у вебінарі. Разом вони досліджували, як травма може передаватися з покоління в покоління і що це означає для справедливості, відповідальності та зцілення.

Читати далі

Примусове тестування на цноту визнано тортурами: знакове рішення Африканської комісії проти Єгипту

ВІДШКОДУВАННЯ

Це третій блог у серії, присвяченій юридичним представникам і експертам зі стратегічного судового провадження проти тортур, які розмірковують над впливом справ, представлених у Casebook 2.

У цьому блозі Алехандра Вісенте, керівниця юридичного відділу REDRESS, розглядає рішення Африканської комісії з прав людини та народів у справах Саміри Ібрагім Махмуд та Раші Алі Абдель-Рахман проти Єгипет — перше рішення регіонального або міжнародного правозахисного органу, яке визнало примусове «тестування на цноту» як зґвалтування та тортури. Блог досліджує зловживання, яких зазнали дві жінки-протестувальниці під час

повстання в Єгипті 2011 року, висновки Комісії щодо тортур, сексуального насильства та гендерної дискримінації, а також значення рішення щодо відповідальності та зусиль у боротьбі з насильством на основі статі.

Читати далі

ПОДІЇ

СЕРІЯ ВЕБІНАРІВ З ПИТАНЬ ВІДШКОДУВАННЯ

Інституційна реформа: виклик тортурам у в'язницях і системах правосуддя

UNITED AGAINST TORTURE
Ending torture, seeking justice for survivors

REDRESS
Innovative Lawyer Awardee

REDRESS IN PRACTICE WEBINAR SERIES

Innovating Against Torture: New Strategies for the Anti-Torture Movement

INSTITUTIONAL REFORM: CHALLENGING TORTURE IN PRISONS AND JUSTICE SYSTEMS

18 SEPTEMBER 2026 FRIDAY | **4:00 PM CEST**

SPEAKERS

- Cristopher Alexis Sánchez Islas**
Innovative Lawyer Awardee
MEXICO
- Nina Barrounin**
Innovative Lawyer Awardee
BRAZIL
- Osvaldo de Almeida**
Innovative Lawyer Awardee
ANGOLA
- Roberta Cortés Ruiz**
Innovative Lawyer Awardee
MEXICO

MODERATOR
Renata Politi
Senior Legal Advisor
REDRESS

Register at redress.org/events | Livestreamed on

© Vero Andrade/Pevelis

Ми раді запрошувати вас на наш майбутній вебінар «Інституційна реформа: виклик тортурам у в'язницях і системах правосуддя», який відбудеться у п'ятницю, 18 вересня 2026 року, о 16:00 за центральноєвропейським часом. Це другий вебінар серії «Інновації проти тортур: нові стратегії для руху проти тортур».

Ця серія вебінарів поділиться новими стратегіями та підходами, які застосовують Innovative Lawyers. Це дає можливість навчитися на їхньому досвіді та замислитися, як ці уроки можуть бути корисними для боротьби з тортурами та жорстоким поводженням в інших контекстах.

Нагороди REDRESS Innovative Lawyers Awards, які присуджуються під егідою Консорціуму United Against Torture, надихають і надають повноваження новому поколінню юристів у русі проти тортур у своїх громадах.

Цей вебінар буде іспанською мовою, з доступним перекладом англійською та португальською.

[ЗАРЕЄСТРУЙТЕСЯ ТУТ](#)

[Ось](#) кілька майбутніх заходів щодо стратегічних судових процесів проти тортур та інших пов'язаних тем, які можуть вас зацікавити.

Якщо ваша організація проводить захід і хоче поділитися ним із нашою спільнотою практики через цю розсилку або соціальні мережі REDRESS, будь ласка, надішліть деталі нашому юридичному офіцеру за адресою alejandro@redress.org.

Дякую, що прочитали, до наступного місяця!

Ознайомтеся з нашими попередніми випусками [тут](#).

Якщо хтось надіслав вам цю розсилку, будь ласка, підпишіться [тут](#).

Unit G01, 65 Glasshill Street SE1 0QR, London | info@redress.org

Want to change how you receive these emails?

You can [update your preferences](#) or [unsubscribe](#)